

**Noul Cod de procedură fiscală
și
Normele metodologice de aplicare**

actualizat ianuarie 2019

Editura C.H. Beck
București 2019

AVERTISMENT!

Având în vedere amploarea luată de fenomenul fotocopierii lucrărilor de specialitate, mai ales în domeniul Dreptului, atragem atenția că, potrivit art. 14 și 196 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe, dacă respectiva reproducere a fost efectuată fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de legea menționată, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare sau cu amendă. Prin reproducere, conform legii, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloace și sub orice formă.

Nu vă faceți părtași la distrugerea cărții!

Editura C.H. Beck este acreditată CNATDCU și este considerată editură cu prestigiu recunoscut.

Noul Cod de procedură fiscală și Normele metodologice de aplicare

Copyright © 2019 – Editura C.H. Beck

Toate drepturile rezervate Editurii C.H. Beck

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul scris al Editurii C.H. Beck

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate editurii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ROMÂNIA [Legislație]

Noul Cod de procedură fiscală și Normele metodologice de aplicare

: **actualizat ianuarie 2019.** - București : Editura C.H. Beck, 2019

ISBN 978-606-18-0849-6

34

Editura C.H. Beck

Calea Plevnei, Nr. 172, Et. 3-4, Sector 6, București, 060015

Tel.: 021.410.08.47; 021.410.08.73

Fax: 021.410.08.48

E-mail: comenzi@beck.ro

Redactor: Adrian Condrașov
Tehnoredactor: Cătălin Mantu

Cuprins

1. Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	1
2. Tabel de corespondențe CPF 2015 - CPF 2003.....	472

1. Legea privind Codul de procedură fiscală

nr. 207/2015¹⁾

(M.Of. nr. 547 din 23 iulie 2015)

cu modificările și completările aduse prin: **O.U.G. nr. 50/2015²⁾** pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (M.Of. nr. 817 din 3 noiembrie 2015), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 358/2015** (M.Of. nr. 988 din 31 decembrie 2015); **O.U.G. nr. 13/2016** pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 62 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (M.Of. nr. 368 din 12 mai 2016), aprobată prin Legea nr. 214/2016 (M.Of. nr. 910 din 11 noiembrie 2016); **O.U.G. nr. 84/2016** pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal (M.Of. nr. 977 din 6 decembrie 2016), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 82/2017** (M.Of. nr. 313 din 2 mai 2017); **O.U.G. nr. 42/2017** pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (M.Of. nr. 438 din 13 iunie 2017), aprobată prin Legea nr. 255/2017 (M.Of. nr. 1011 din 20 decembrie 2017); **O.G. nr. 30/2017** pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (M.Of. nr. 708 din 31 august 2017), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 150/2018** (M.Of. nr. 523 din 26 iunie 2018); **Legea nr. 30/2018** pentru completarea art. 30 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (M.Of. nr. 49 din 18 ianuarie 2018); **O.U.G. nr. 18/2018** privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M.Of. nr. 260 din 23 martie 2018), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 145/2018** (M.Of. nr. 515 din 22 iunie 2018); **O.U.G. nr. 25/2018** privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare (M.Of. nr. 291 din 30 martie 2018), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 30/2019** (M.Of. nr. 44 din 17 ianuarie 2019); **Legea nr. 212/2018** pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative (M.Of. nr. 658 din 30 iulie 2018); **Legea**

¹⁾ Actele normative cuprinzând norme metodologice, proceduri, instrucțiuni, norme pentru organizarea activității unor instituții vor fi indicate în text sub denumirea generică de „Norme metodologice”.

²⁾ O.U.G. nr. 50/2015 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016. Potrivit art. III din O.U.G. nr. 50/2015: „(2) Sintagma «ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice» din cuprinsul art. 11 alin. (9), art. 24 alin. (3) lit. b), art. 26 alin. (9) lit. b), art. 46 alin. (8), art. 47 alin. (9), art. 79 alin. (5), art. 80 lit. b), art. 101 alin. (2) lit. b), art. 150 alin. (5) lit. b), art. 153 alin. (3) lit. b), art. 154 alin. (2) lit. b), art. 164 alin. (6) lit. b), art. 247 alin. (5) lit. b), art. 253 alin. (6) lit. b) și art. 342 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 se înlocuiește cu sintagma «ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice»”.

nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale (M.Of. nr. 647 din 25 iulie 2018); O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative (M.Of. nr. 840 din 2 octombrie 2018); O.U.G. nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene (M.Of. nr. 1116 din 29 decembrie 2018); D.C.C. din 29 ianuarie 2019 (nepublicată) privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 350 alin. (1) și (3)

Cuprins	Art.	Pag.
Titlul I. Dispoziții generale	1-15	7
Capitolul I. Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală	2-3	10
Capitolul II. Principii generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale	4-12	11
Capitolul III. Aplicarea prevederilor legislației fiscale	13-15	23
Titlul II. Raportul juridic fiscal	16-28	25
Capitolul I. Dispoziții privind raportul juridic fiscal	16-20	25
Capitolul II. Dispoziții generale privind raportul sarcinii fiscale	21-28	26
Titlul III. Dispoziții procedurale generale	29-80	38
Capitolul I. Competența organului fiscal central	29-36	38
Capitolul II. Competența organului fiscal local	37-39	58
Capitolul III. Alte dispoziții privind competența	40-45	59
Capitolul IV. Actele emise de organele fiscale	46-54	61
Capitolul V. Administrarea și aprecierea probelor	55-74	90
Secțiunea 1. Dispoziții generale	55-57	90
Secțiunea a 2-a. Informații și expertize	58-63	92
Secțiunea a 3-a. Înscrierile și constatarea la fața locului	64-65	115
Secțiunea a 4-a. Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi	66-67	117
Secțiunea a 5-a. Colaborarea dintre autoritățile publice	68-71	117
Secțiunea a 6-a. Sarcina probei	72-74	120
Capitolul VI. Termene	75-78	120
Capitolul VII. Transmiterea cererilor de către contribuabili/plătitori și identificarea acestora în mediul electronic	79-80	122
Titlul IV. Înregistrarea fiscală	81-92	125
Titlul V. Stabilirea creanțelor fiscale	93-112	152
Capitolul I. Dispoziții generale	93-94	152
Capitolul II. Dispoziții privind decizia de impunere	95-100	154

Capitolul III. Dispoziții privind declarația fiscală	101-105	156
Capitolul IV. Stabilirea bazei de impozitare prin estimare	106-107	166
Capitolul V. Despre evidențele fiscale și contabile	108-109	168
Capitolul VI. Prescripția dreptului de a stabili creanțe fiscale	110-112	170
Titlul VI. Controlul fiscal	113-151	171
Capitolul I. Inspekția fiscală	113-133	171
Capitolul II. Controlul inopinat	134-135	181
Capitolul III. Controlul antifraudă	136-137	183
Capitolul IV. Verificarea situației fiscale personale de către organul fiscal central	138-147	183
Capitolul V. Verificarea documentară	148-149	197
Capitolul VI. Dispoziții finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central	150-151	198
Titlul VII. Colectarea creanțelor fiscale	152-267	200
Capitolul I. Dispoziții generale	152-162	200
Capitolul II. Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire	163-172	215
Capitolul III. Dobânzi, penalități de întârziere și penalități de nedeclarare	173-183	251
Capitolul IV. Îlesniri la plată	184-209	259
Secțiunea 1. Instituirea posibilității acordării îlesnirilor la plată	184-185	259
Secțiunea a 2-a. Procedura de acordare a eșalonării la plată de către organul fiscal central	186-209	262
Capitolul V. Garanții	210-212	281
Capitolul VI. Măsuri asigurătorii	213-214	283
Capitolul VII. Prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere restituirea	215-219	292
Capitolul VIII. Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită	220-255	294
Secțiunea 1. Dispoziții generale	220-235	294
Secțiunea a 2-a. Executarea silită prin poprire	236-237	310
Secțiunea a 3-a. Executarea silită a bunurilor mobile	238-241	312
Secțiunea a 4-a. Executarea silită a bunurilor imobile	242-244	317
Secțiunea a 5-a. Executarea silită a altor bunuri	245-246	319
Secțiunea a 6-a. Valorificarea bunurilor sechestrate	247-255	319
Capitolul IX. Cheltuieli	256	328
Capitolul X. Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită	257-259	329

Capitolul XI. Contestatja la executare silită	260-262	331
Capitolul XII. Stingerea creanțelor fiscale prin alte modalități	263-266	332
Capitolul XII ¹ . Dispoziții aplicabile cazurilor speciale de executare silită	266 ¹ -266 ⁵	339
Capitolul XIII. Dispoziții speciale privind colectarea	267	340
Titlul VIII. Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale		
Capitolul I. Dreptul la contestație	268-281	341
Capitolul II. Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare	268-271	341
Capitolul III. Dispoziții procedurale	272-274	346
Capitolul IV. Soluții asupra contestației	275-278	350
Capitolul IV. Soluții asupra contestației	279-281	356
Titlul IX. Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri		
Capitolul I. Cooperarea administrativă în domeniul fiscal	282-283	362
Titlul X. Aspecte internaționale		
Capitolul I. Cooperarea administrativă în domeniul fiscal	284-335	364
Secțiunea 1. Dispoziții generale	284-309	364
Secțiunea a 2-a. Schimbul de informații	284-287	364
§1. Schimbul de informații la cerere	288-293	369
§2. Schimbul automat obligatoriu de informații	288-290	369
§3. Schimbul spontan de informații	291-291 ³	371
§4. Schimbul spontan de informații	292-293	378
Secțiunea a 3-a. Alte forme de cooperare administrativă	292-293	378
§1. Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative	294-298	378
§2. Cooperarea administrativă prin efectuarea de controale simultane	294	378
§3. Notificări administrative	295	379
§4. Rezultatul utilizării informațiilor	296	379
§5. Schimbul de experiență și de bune practici	297	380
Secțiunea a 4-a. Condiții aplicabile cooperării administrative	298	380
Secțiunea a 5-a. Relațiile cu Comisia Europeană	299-305	381
Secțiunea a 6-a. Relațiile cu țările terțe	306-306 ¹	385
Secțiunea a 7-a. Dispoziții generale și finale	307	386
Capitolul II. Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri	308-309	387
Secțiunea 1. Dispoziții generale	310-335	387
Secțiunea 1. Dispoziții generale	310-313	387

Secțiunea a 2-a. Schimbul de informații	314-316	390
Secțiunea a 3-a. Asistență pentru notificarea documentelor	317-318	391
Secțiunea a 4-a. Măsurile asigurătorii sau de recuperare	319-329	392
Secțiunea a 5-a. Dispoziții generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asistență	330-332	397
Secțiunea a 6-a. Dispoziții finale	333-335	399
Capitolul III. Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor în baza regulamentelor europene și a convențiilor internaționale la care România este parte ...	335 ¹ -335 ³	400
Titlul XI. Sancțiuni	336-339	402
Titlul XII. Dispoziții tranzitorii și finale	340-354	407
Anexa nr. 1. Norme de raportare și de precauție pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare		430
Anexa nr. 2. Norme suplimentare de raportare și de precauție pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare		463
Anexa nr. 3. Norme de raportare pentru grupurile de întreprinderi multinaționale		466

Titlul I. Dispoziții generale

Art. 1. Definiții. În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *actul administrativ fiscal* – actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat;

2. *administrarea creanțelor fiscale* – oricare din activitățile desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

- a) înregistrarea fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a altor subiecte ale raporturilor juridice fiscale;
- b) declararea, stabilirea, controlul și colectarea creanțelor fiscale;
- c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale;
- d) asistența/îndrumarea contribuabililor/plătitorilor, la cerere sau din oficiu;
- e) aplicarea sancțiunilor în condițiile legii;

3. *analiza de risc* – activitatea efectuată de organul fiscal în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în scopul efectuării activităților de administrare fiscală;

4. *contribuabil* – orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe și contribuții sociale;

5. *contribuție socială* – prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecția persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul căreia aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

6. *control fiscal* – totalitatea activităților efectuate de organele fiscale pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

7. *creanță bugetară* – dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța bugetară principală și creanța bugetară accesorie;

8. *creanță bugetară principală* – dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, altele decât creanțele bugetare accesorii;

9. *creanță bugetară accesorie* – dreptul la încasarea dobânzilor, penalităților sau a altor asemenea sume, în baza legii, aferente unor creanțe bugetare principale;

10. *creanță fiscală* – dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța fiscală principală și creanța fiscală accesorie;

11. *creanță fiscală principală* – dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

12. *creanță fiscală accesorie* – dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale, precum și dreptul contribuabilului de a primi dobânzi, în condițiile legii;

13. *creditor fiscal* – titularul unui drept de creanță fiscală;

14. *creditor bugetar* – titularul unui drept de creanță bugetară;

15. *debitor fiscal* – titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță fiscală;

16. *debitor bugetar* – titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță bugetară;

17. *declarație fiscală* – act întocmit de contribuabil/plătitor, în condițiile și situațiile prevăzute de lege, reprezentând declarația de impunere și declarația informativă;

18. *declarație de impunere* – actul întocmit de contribuabil/plătitor care se referă la:

a) impozitele, taxele și contribuțiile sociale datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării acestora revine contribuabilului/plătitorului;

b) impozitele, taxele și contribuțiile sociale colectate, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține și de a plăti sau, după caz, de a colecta și de a plăti impozitele, taxele și contribuțiile sociale;

c) bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente ale bazei de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora;

19. *declarație informativă* – actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele prevăzute la pct. 18;

20. *dobândă* – obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

21. *drepturi vamale* – drepturi de import și drepturi de export, astfel cum sunt definite de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare;

22. *executor fiscal* – persoana din cadrul organului de executare cu atribuții de efectuare a executării silite;

23. *impozit* – prelevare obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, fără contraprestație, în scopul satisfacerii necesităților de interes general;

24. *legislație fiscală* – totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale, precum și la proceduri de administrare a acestora;

25. *legislație contabilă* – totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la organizarea și conducerea contabilității;

26. *majorare de întârziere* – obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale, precum și sancțiunea, ca urmare a neachitării la scadență, de către debitor, a obligațiilor fiscale principale;

27. *obligație fiscală* – obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală și obligația fiscală accesorie;

28. *obligație fiscală principală* – obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

29. *obligație fiscală accesorie* – obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor, aferente unor obligații fiscale principale;

30. *organ fiscal* – organul fiscal central, organul fiscal local, precum și alte instituții publice care administrează creanțe fiscale;

31. *organ fiscal central* – Agenția Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate A.N.A.F.;

32. *organ fiscal local* – structurile de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale;

33. *penalitate de întârziere* – obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

34. *penalitate de nedeclarare* – obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru nedeclararea sau declararea incorectă, în declarații de impunere, a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale;

35. *plătitor* – persoana care, în numele contribuabilului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti ori de a colecta și plăti, după caz, impozite, taxe și contribuții sociale. Este plătitor și sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și de venituri asimilate salariilor;

36. *taxă* – prelevarea obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, cu ocazia prestării unor servicii de către instituții sau autorități publice, fără existența unui echivalent între cuantumul taxei și valoarea serviciului;

37. *titlu de creanță fiscală* – actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală;

38. *titlu de creanță bugetară* – actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța bugetară;

39. *vector fiscal* – totalitatea tipurilor de obligații fiscale pentru care există obligații de declarare cu caracter permanent;

40. *date de identificare* – numele și prenumele în cazul persoanelor fizice sau denumirea în cazul persoanelor juridice și entităților fără personalitate juridică, domiciliul fiscal și codul de identificare fiscală.

Capitolul I. Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală

Art. 2. Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală. (1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică și pentru:

- a) administrarea drepturilor vamale;
 - b) administrarea redevențelor miniere, a redevențelor petroliere și a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului;
 - c) alte creanțe bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creanțelor fiscale.
- (3) În scopul aplicării alin. (2), drepturile vamale și redevențele sunt asimilate creanțelor fiscale.

(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. b).

(5)¹⁾ Activitățile de administrare a creanțelor fiscale desfășurate de către instituții publice care au calitatea de organe fiscale, altele decât organele fiscale centrale și organele fiscale locale definite potrivit art. 1 pct. 31 și 32, se realizează astfel:

- a) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale centrale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice centrale;
- b) potrivit regulilor prevăzute de prezentul cod pentru organele fiscale locale, în situația în care instituția face parte din structura administrației publice locale.

(6) La nivelul unităților administrativ-teritoriale se poate decide încheierea unor acorduri de cooperare, potrivit prevederilor art. 24 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, pentru desfășurarea în comun a activităților de administrare a creanțelor fiscale locale. Încheierea acordurilor de cooperare se decide prin hotărâri ale consiliilor locale interesate. Dispozițiile alin. (5) lit. b) se aplică în mod corespunzător.

¹⁾ Alin. (5) și (6) ale art. 2 au fost introduse prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 30/2017.

Art. 3. Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative. (1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2.

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.

Capitolul II. Principii generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale

Art. 4. Principiul legalității. (1) Creanțele fiscale și obligațiile corespunzătoare ale contribuabilului/plătitorului sunt cele prevăzute de lege.

(2) Procedura de administrare a creanțelor fiscale se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii. Organul fiscal are obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor și obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau ale altor persoane implicate în procedură.

Art. 5. Aplicarea unitară a legislației. (1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale.

(2) Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, are rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale.

(3) În cadrul Ministerului Finanțelor Publice funcționează Comisia fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal, a prezentului cod, a legislației subsecvente acestora, precum și a legislației a cărei aplicare intră în sfera de competență a A.N.A.F.

(4) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile și legislația fiscală.

(6) În cazul în care Comisia fiscală centrală este investită cu soluționarea unei probleme care vizează impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, comisia se completează cu 2 reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și cu câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale.

(7) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Corelații legislative: A se vedea O.M.F.P. nr. 3733/2018 privind componenta și funcționarea Comisiei fiscale centrale (M.Of. nr. 1082 din 20 decembrie 2018).

Art. 6. Exercițarea dreptului de apreciere. (1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(3) Ori de câte ori organul fiscal trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil/plătitor, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/plătitorului să își exercite dreptul sau să își îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal.

Art. 7. Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal. (1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înștiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

NORME METODOLOGICE:

- A se vedea: **O.M.F.P. nr. 1162/2016** privind aprobarea Cartei drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale (M.Of. nr. 292 din 18 aprilie 2016)

I. Temeiul legal de emitere: NCPF: art. 7 alin. (1), art. 138 și al art. 342 alin. (1) și (4)

II. Cuprins:

(...)

ANEXĂ

Carta drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale

Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de proce-*

dură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organul fiscal central având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

În scopul efectuării acestor activități organul fiscal central va proceda, în principal, la:

- a) solicitarea, în condițiile legii, de informații de la autorități și instituții publice;
 - b) analiza tuturor informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă referitoare la situația fiscală a persoanei fizice verificate;
 - c) confruntarea informațiilor obținute prin administrarea mijloacelor de probă cu cele din declarațiile fiscale depuse, conform legii, de persoana verificată sau, după caz, de plătitorii de venit ori terțe persoane;
 - d) solicitarea, în condițiile legii, de informații, clarificări, explicații, documente și alte asemenea mijloace de probă de la persoana fizică verificată și/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice;
 - e) discutarea constatărilor organului fiscal central cu persoana fizică verificată și/sau cu împuterniciții acesteia;
 - f) stabilirea, dacă este cazul, a bazei de impozitare, ajustată pe fiecare categorie de venit, prin utilizarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.733/2015 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, precum și a obligațiilor fiscale corespunzătoare acestora;
 - g) dispunerea măsurilor asigurătorii, în condițiile legii.
- Durata efectuării verificării fiscale este stabilită de organul fiscal central și nu poate fi mai mare de 6 luni, respectiv 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate, potrivit Codului de procedură fiscală.

Stimate contribuabil,

Pe timpul desfășurării verificării situației fiscale personale aveți următoarele drepturi:

1. Conform prevederilor art. 138 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a fi înștiințat despre acțiunea de verificare a situației fiscale personale prin comunicarea unui aviz de verificare.

Avizul de verificare va fi comunicat potrivit dispozițiilor art. 47 din Codul de procedură fiscală cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii verificării fiscale.

Avizul de verificare cuprinde:

- a) temeiul juridic al verificării;
 - b) data de începere a verificării;
 - c) perioada ce urmează a fi supusă verificării;
 - d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării;
 - e) locul desfășurării verificării și persoana de contact la care va veți prezenta;
 - f) solicitarea de informații și înscrisuri relevante pentru verificare.
- Aveți la dispoziție 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, pentru prezentarea documentelor justificative și a altor clarificări relevante pentru situația dumneavoastră fiscală personală.

2. Conform prevederilor art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură fiscală, aveți dreptul de a solicita amânarea datei de începere a verificării situației fiscale personale.